

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind comercializarea produselor alimentare care conțin o proporție mai mică de 95% de origine animală

Analizând propunerea privind comercializarea produselor alimentare care conțin o proporție mai mică de 95% de origine animală (nr.B237 din 10.05.2018), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2344 din 16.05.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D509/17.05.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect, potrivit Expunerii de motive, „denumirile asociate produselor de origine animală ce nu pot fi utilizate pentru comercializarea produselor alimentare care conțin o proporție mai mică de 95% de origine animală”.

Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar, în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Camera sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că soluțiile preconizate instituie paralelisme ale cadrului de reglementare privind comercializarea produselor alimentare, stabilite atât prin acte juridice europene, cât și prin acte normative interne.

Menționăm că actele juridice europene sunt obligatorii pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins, potrivit **art.288** din **Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene**

(TFUE), parte constitutivă a Tratatului de la Lisabona. Totodată, reținem și **principiul fundamental al priorității dreptului european**, consacrat de-a lungul timpului de Curtea de Justiție Europeană de la Luxemburg, reiterat și de prevederile constituționale ale **art.148 alin.(2)**.

Din punct de vedere al dreptului european, semnalăm aplicarea directă a dispozițiilor **Regulamentului (UE) nr.1169/2011** al Parlamentului și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr.1924/2006 și (CE) nr.1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr.608/2004 al Comisiei.

Regulamentul menționat stabilește principiile, cerințele și responsabilitățile generale care reglementează informațiile referitoare la comercializarea produselor alimentare, în special a celor ce privesc etichetarea acestora, precum și mijloacele pentru garantarea dreptului consumatorilor la informare și procedurile pentru furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare.

Potrivit art.1 din Regulament, acesta **se aplică tuturor produselor alimentare destinate consumatorului final**, inclusiv a produselor alimentare livrate de unitățile de restaurație colectivă și produselor alimentare destinate a fi furnizate acestora.

Totodată, art.7 din Regulament prevede practicile corecte de informare și elementele obligatorii ce trebuie să însoțească un produs alimentar supus comercializării în spațiul Uniunii Europene, printre care menționăm următoarele: „(1) Informațiile referitoare la produsele alimentare nu trebuie să inducă cumpărătorul în eroare, în special: (a) în ceea ce privește **caracteristicile produsului alimentar** și în special în ceea ce privește **natura, identitatea, proprietățile, compoziția**, cantitatea, data durabilității minime, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație sau producție; (b) **atribuind produsului alimentar efecte sau proprietăți pe care nu le are**; (c) sugerând că produsul alimentar posedă caracteristici speciale, atunci când, în realitate, toate produsele alimentare similare posedă asemenea

caracteristici, mai ales **evidențiind în mod special prezența sau absența anumitor ingrediente sau/și nutrienți; ...**”.

În același sens, referitor la calitatea produselor alimentare supuse comercializării, semnalăm și **Regulamentul (UE) nr.1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012** privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, al cărui scop este *„de a-i ajuta pe producătorii de produse agricole și alimentare în vederea **informării corecte a cumpărătorilor și consumatorilor** cu privire la caracteristicile și proprietățile de producție agricolă ale produselor agricole și alimentare respective, asigurând astfel: (a) concurență loială pentru fermierii și producătorii de produse agricole și alimentare cu caracteristici și proprietăți care oferă valoare adăugată; (b) **punerea la dispoziția consumatorilor de informații corecte referitoare la aceste produse; ...**”*.

Semnalăm că obiectul propunerii legislative este **deja reglementat și în acte normative interne**, respectiv în:

- Legea nr.321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, republicată;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr.106/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Menționăm că etichetarea produselor alimentare este prevăzută în **Hotărârea Guvernului nr.106/2002 privind etichetarea alimentelor**, cu modificările și completările ulterioare, care transpune Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind armonizarea a legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora.

În acest context, propunerea legislativă ar urma să reglementeze un domeniu deja instituit prin dispoziții interne și europene, ceea ce contravine **art.16 alin.(1)** din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și **art.148 alin.(2)** din Consituția României, republicată.

Ca urmare, în actuala redactare, propunerea legislativă nu poate fi promovată.

3. Semnalăm că intervențiile legislative propuse sunt deficitare și din punctul de vedere al tehnicii legislative. Astfel, se constată că aceasta nu respectă dispozițiile art.24 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora soluțiile propuse trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare. În acest context, remarcăm faptul că **textul este foarte restrâns**, rezumându-se doar la **două articole**, deși ar urma să reglementeze un domeniu complex, și anume acela al **comercializării produselor alimentare**.

Mai mult decât atât, un act normativ trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate și previzibilitate, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat.

În acest context, pornind de la **titlul** propunerii legislative, semnalăm că redarea este defectuasă, întrucât sintagma „de origine animală” este insuficient de clară, putând însemna inclusiv deșeuri ce provin de la animale.

Mai mult decât atât, norma propusă pentru art.2 este neclară în ceea ce privește stabilirea unei sancțiuni pentru încălcarea prevederilor din cadrul acesteia, care este lăsată exclusiv la latitudinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Ca urmare, ar fi fost necesar ca propunerea legislativă să respecte dispozițiile art.13, 14 și 16 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la integrarea acesteia în ansamblul legislației, unicitatea reglementării în materie și evitarea paralelismelor.

În acest context, semnalăm că, în **Decizia nr.283 din 21 mai 2014**, Curtea Constituțională a reținut faptul că „*în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat cu privire la critici de neconstituționalitate raportate la art.1 alin.(5) din Constituție prin prisma încălcării Legii nr.24/2000. Astfel, în privința incidenței normelor de tehnică legislativă în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea a mai arătat că deși ele „nu au valoare constituțională, [...] prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ.*”

Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară" (Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012, Decizia nr.681 din 27 iunie 2012, Decizia nr.447 din 29 noiembrie 2013 sau Decizia nr.448 din 29 octombrie 2013). De aceea, „nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii" (Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012 și Decizia nr.448 din 29 octombrie 2013)".

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 580/14.06.2018.

O. nr. 560/1271/339/210/2006

M. Of. nr. 10/8 ian. 2007

M.A.P.D.R.; M.S.PU;
A.N.P.C; A.N.S.V.S.A

Ordin pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea produselor din carne

- 1 completat prin O. nr. M. Of. nr. 560/15 aug. 2007
642/1348/373/156/2007

Ordin privind completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății publice, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 560/1.271/339/210/2006 pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea produselor din carne

- 2 modificări prin O. nr. 66/360/63/22/2012 M. Of. nr. 279/26 apr. 2012

Ordin pentru abrogarea alin. (4) al art. 8 din Normele cu privire la comercializarea produselor din carne, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății publice, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 560/1.271/339/210/2006

O.U.G. nr. 97/2001

M. Of. nr. 349/29 iun. 2001

Ordonanță de urgență privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor

aprobată cu modificări și completări L. nr. 57/2002
prin

M. Of. nr. 73/31 ian. 2002

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 168/5 mar. 2008

Ordonanță de urgență privind reglementarea producției,
circulației și comercializării alimentelor

2 modificări prin

L. nr. 187/2012

M. Of. nr. 757/12 nov. 2012

abrogă, la data de 1 februarie 2014, art. 42

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind
Codul penal

Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014

3 completat prin

L. nr. 33/2015

M. Of. nr. 170/11 mar. 2015

introduce lit. d) la art. 32 alin. (1)

Lege pentru modificarea Legii nr. 363/2007 privind
combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația
cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația
europeană privind protecția consumatorilor, precum și pentru
completarea art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a
Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției,
circulației și comercializării alimentelor